

Boliviafamilien Norge

- ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen!

Sandnes, 12.06.07

Til alle Boliviafamiliens faddere

Sommerhilsen

Det er en ære og en glede å skrive til dere, godtfolk! Nei, vi overdriver ikke, og de som ikke helt ser hvorfor har nok heller ikke sett hva vi *sammen* har fått til i Bolivia. De som skal telle over alle våre barnehjem og dagsenter må nå bruke alle fingre og tær, pluss én kroppsdel til etter eget valg. For 21 er tallet, og som vi kommer til senere har vi ikke tenkt å gi oss der...

Du er ikke fadder, sier du?

De aller fleste som mottar dette brevet er faddere. Noen av dere er helt nye faddere, og vil også finne både introduksjonsbrev og informasjon om sitt nye barn vedlagt. Gratulerer, og velkommen i familien!

Sammen med brevet vil de fleste av dere motta brev fra fadderbarnet deres. I enkelte tilfeller mangler dette. Da har vi ikke mottatt brev fra Bolivia som forventet, noe som kan ha flere årsaker. Du skal da vite at vi allerede har notert både navn og nummer på deg og barnet, og nå undersøker hva som har skjedd. Straks vi mottar informasjon (nytt brev dersom det første har kommet bort) vil vi sende det til deg.

Vi sender også ut dette brevet til et utvalg andre støttespillere, så som frittstående givere, bedrifter/organisasjoner og journalister. Dersom du ikke hører til i noen av disse kategoriene håper vi at du kan ta et hint! Bli med i noe så sjeldent som en hjelpeorganisasjon som ikke tar en krone fra fadderne i administrasjon men sender 100% til de som skal ha hjelpen, som er transparent (fritt innsyn på konto), som samarbeider med Frelsesarmeen når det gjelder drift men som aldri legger seg bort i ditt eget livssyn eller motivasjon for å hjelpe.

En rask oppdatering

I vårt julebrev (som du kan finne på www.boliviafamilien.org dersom du ikke har lest det) gikk vi i detalj gjennom hvert enkelt dagsenter og barnehjem etter vår rundreise i oktober. Du finner også en mengde bilder der fra hvert enkelt sted. Her skal vi derfor bare gi dere en kort oppdatering. Faktisk veldig kort, siden det meste for øyeblikket går på skinner...

I julebrevet var våre bekymringer i hovedsak knyttet til ett barnehjem, nemlig Viacha. Dette er et guttehjem med plass til opp mot 60 gutter hvor det ved vårt besøk kun var rundt 40. Med et stort behov i nærområdet var selvsagt ikke dette akseptabelt, men det var alt en svak og fersk ledelse maktet. Disse er nå byttet ut, og vi har fått gode tilbakemeldinger på det nye offisersparet. Antallet gutter er også økt slik at kapasiteten blir utnyttet slik den skal. Den endelige bekreftelsen på at forbedringen er reell og varig får vi først ved vårt neste besøk, men pr. i dag ser det altså meget bra ut.

Vi søkte også om 30 faddere til det nye dagsenteret La Roca i Cali Canto utenfor Cochabamba, bestyrt av det unge og entusiastiske ekteparet Hastings fra New Zealand. Og dere svarte! Det tok bare noen uker før vi hadde disse fadderne på plass, slik at La Roca fra desember fikk den finansieringen de hadde ønsket og vi lovet. Takk til alle dere som meldte dere, eller som overtalte en venn, bekjent eller et familiemedlem til å bli fadder!

Når det gjelder Corazon Grande Casa Baste Fanebust så er også dette pr. i dag fullfinansiert gjennom faddere til de 13 jentene som bor der, samt noen andre bidragsytere. Og så har de fått seg bil, slik at barna nå trygt kan transporteres blant annet til og fra skolen.

Du finner forresten sommerhilsen og ferske bilder fra Siw på vår nettside Boliviafamilien.org, sammen med reportasje fra tre frivillige som har gjort en innsats for Boliviafamilien det siste halvåret. Dessuten en fin artikkel fra Krigsropet: ”En levende arv.”

Pengegave fra Frelsesarméen til Boliviafamilien!

Her kommer en kuriøs sak som vi er ganske så stolte av. Det har seg slik at hvert år gir ConocoPhillips en større pengegave til en veldedig organisasjon. Hvilken varierer fra gang til gang, og også Boliviafamilien har vært heldig mottaker her. Men i år gikk gaven på 800.000 kroner til Frelsesarméen i Norge.

Der ville historien normalt endt. Men ikke for Boliviafamiliens mangeårige ildsjel Hans Olav Meland, som vi brødrene Fanebust av åpenbare årsaker for alle som møter ham normalt refererer til som ”Turbo”. Han fulgte pengesporet til topps i den norske Frelsen og brukte der sine betydelige overtalelsesevner. Faktisk er vi ikke forundret om han bandt seg til sjefens pult og nektet å forlate den før pengene sto på konto. For akkurat slik gikk det: Vi fikk et rundhåndet bidrag fra den norske Frelsesarméen!

Disse pengene ble sporenstraks og ubeskåret sendt fra oss til Bolivia, og øremerket vår ”barnehage” i La Paz, **Refugio del Amor**. Barna her er små og kun innom frem til skolealder, og derfor har vi ikke fadderfinansiering her. I fjor fikk vi bidrag fra Sjøboden Pub i Mandal som sikret et helt års drift. Når dette nå går ut dekker bidraget fra Frelsesarméen i Norge (og, indirekte, ConocoPhillips sine ansatte) nye to års drift!

Vi håper ikke at noen synes vi har vært uærbødige i vår beskrivelse av Hans Olav ”Turbo” Meland. Boliviafamilien er ham stor takk skyldig, både for dette og utallige andre innbringende prosjekter. I likhet med Papa Baste er han et godt eksempel på hvor mye én mann og én vilje kan få til. Vi er usedvanlig heldige som får glede av både hans og andre ildsjelers gode innsats.

Gjennomførte og planlagte prosjekter

Boliviafamilien sørget igjen for julefeiring for kvinner og barn i fengselet i Cochabamba, noe de setter svært stor pris på. Her er det en annen ildsjel som har vært primus motor: Grethe Thorkildsen fra Egersund, som gjennom innsamling via venner og kjente langt på vei finansierer dette arrangementet.

Andre gjennomførte prosjekter siste halvår:

- Sko og hatter til beskyttelse mot solen ved dagsenteret Lacaya, USD 900
- Reparasjon av kopimaskin (opprinnelig gave fra Reslink) ved dagsenteret Lacaya, USD 200
- Septiktank og nedgraving av denne ved dagsenteret Yaurichambi, USD 692
- Vaske/tørkerom ved guttehjemmet Oscar Ahlm, USD 1000
- Murarbeid (284 m²) ved guttehjemmet Oscar Ahlm, USD 2588
- Studiestøttet til Raquel Riviera for hele 2007, USD 1500
- Kjøleskap til dagsenteret Tarija, USD 450
- Alarmsystem til Casa Baste (etter innbrudd og tyveri av PC), USD 1650
- Ny PC og skriver til Casa Baste, USD 530

Siden fadderpengene er øremerket til driften av dagsenter og barnehjem er vi avhengige av andre bidrag for å skaffe prosjektmidler. Disse kommer i mange ulike former: Fra bedrifter, skoler, barnehager og privatpersoner. Et godt eksempel er 40/50/60-åringene som ber om pengegaver til Boliviafamilien i stedet for presanger til seg selv. Vi kan gjøre svært mye nytte for disse pengene: Cirka 20 ganger mer enn hva tilsvarende beløp ville utrettet av varer eller arbeid her hjemme. Og så gjør man det jo både enkelt og praktisk for gjestene, noe de helt sikkert vet å sette pris på!

For å skille mellom prosjektmidler og fadderpenger bruker vi en separat prosjektkonto, **6340.05.22636**. Bidrag av alle størrelser er velkomne, og for alle bidrag over 1000 USD sender vi kvittering direkte fra Frelsesarméen i Bolivia. Dessuten sender vi rapport med bilder fra det prosjektet som har blitt finansiert.

Et spesifikt prosjekt vi behøver midler til akkurat nå: 9094 USD (ca kr 55.000) til utbygging av matsal, kjøkken og toaletter ved dagsenteret Tiahuanacu, som ligger på Altiplano utenfor La Paz.

Som det fremgår av listen ovenfor som gjelder siste halvår får vi hele tiden forespørsler om mindre og større prosjekter som man føler behov for å gjennomføre, fra enkle små reparasjoner og vedlikehold til større renovasjonsarbeider eller utbygging av ny kapasitet. Vi krever begrunnelse og budsjett for alle slike prosjekter før vi eventuelt aksepterer og prioriterer dem, samt rapport i etterkant når arbeidet er utført. I tillegg vil vi selvsagt selv inspisere det som er gjort siden sist når vi er på rundreise.

(Mange av) dere fortjener litt skryt...

Da tenker vi ikke i første rekke på de bidragene dere gir. Men det siste halvannet året har vi helt klart sett en utvikling hvor dere gjør selve kontorjobben mye enklere for oss ved å sørge for følgende:

- 1. Pass på at BFN-nummeret alltid står på betalingen (når det skal til et bestemt fadderbarn)**
- 2. Vær nøye med å angi dersom et beløp er gave (bursdag/jul/annet)**

En del har fortsatt rom for forbedring, men det går altså i riktig retning. Takk!

Registrer dere på nettsiden og få hyppigere informasjon

Vi gjør nå mye mer bruk av nettsiden vår på www.boliviafamilien.org enn tidligere. Her kommer bilder og oppdateringer fra det som skjer både i Norge og Bolivia, og vi har en rekke planer for hvordan dette kan bli enda bedre. Her skylder vi takk til vår webmaster Lars Egil Borsheim. Han har lagt ut et skjema på nettsiden hvor dere enkelt kan registrere epostadressen. Dere vil da få beskjed når det skjer ting av betydning på nettsiden, og generelt bli holdt bedre orientert enn vi kan gjøre pr. post.

To unge frivillige fra Forus videregående skole – og en stor idé!

Marita Bjerga og Linn Hansen er to jenter som etter å bli ferdige ved Forus vgs tok turen til Bolivia og arbeidet for Boliviafamilien som frivillige. Skolen deres har jo i mange år vært fast bidragsyter og hjulpet oss å utrette mye, blant annet et bakeri ved Evangelina Booth, tak over guttehemmet Viacha og byggingen av Corazon Grande Casa Baste Fanebust. Nå ville Marita og Linn involvere seg personlig, og det kan vi si at de gjorde til gagns...

Den 2. februar kl 2252 tikket det inn en forespørsel fra jentene: Om ikke Boliviafamilien kunne tenke seg å støtte et nytt pikehjem i La Paz-distriktet? Forespørselen hadde blitt forelagt dem fra Frelsen selv som har sett et stort behov i distriktet, men jentene hadde virkelig tent på ideen og ønsket å bidra.

Saksbehandlingen er ikke videre byråkratisk i Boliviafamilien. Kl 0255 hadde "los Fanebustos" gjort sine vurderinger og meldte tilbake at dette hjemmet skal bli en realitet. Og så kl 0644, fra en Internettkafé i La Paz som naturlig nok mangler norsk tegnsetting:

"Hallo!

Naa sitter vi her med taarer i oyene begge to!

Vi gleder oss saann!

Er det en mulighet for at vi kan faa kontakte Forus vgs angaaende dette? Aa sende dem litt bilder og en forespørsel om dette prosjektet?

Vi er i full gang med a planlegge hvordan vi kan faa inn penger til dette. Kan vi sporre menigheter om de vil vaere med aa støtte?

Blir det opprettet en konto til dette prosjektet noksaa raskt?

I saa fall kan vi skrive mailer til venner og bekjente og be om støtte til prosjektet?

Stopp oss hvis vi blir for ivrige naa. Vi klarer nesten ikke aa vente..."

En slik entusiasme skal ikke stoppes. Den skal man hegne om!

Planleggingen av dette pikehjemmet er i en tidlig fase. Lokaliseringen blir i Potosi, som ligger under La Paz-distriktet. Dette er kjent som verdens høyest liggende by, hvor gruvene i fjellet Cerro Rico i dag som for 500 år siden er viktigste arbeidsplass. En farlig én: Mange menn dør i ung alder med ødelagte lunger, og etterlater seg en familie uten mulighet til å klare seg selv. Gjennom det veldrevne men overfylte dagsenteret Maria Christina er vi allerede til stede i Potosi, og har sett at behovet er *mye* større enn vi pr. i dag kan dekke.

Vi er nå i gang med de innledende runder med byens myndigheter – det er nå vi skal cashe inn på møtet med byens borgermester når vi var på besøk i oktober – og arkitekt. Mye arbeid gjenstår. Men beslutningen er tatt, vi er i gang, og vi er sikre på at *dette skal vi få til!* Med Linn og Maritas hjelp. Og våre fadderes.

Prosjektkonto spesifikt for dette nye hjemmet er åpnet og de første bidragene har allerede kommet inn. Nummeret er **6340.05.25511**, tilhørende Boliviafamilien, Daleveien 110, 4328 Sandnes. Vi vil selvsagt komme tilbake med kommentarer til fremdriften i neste brev, men også på nettsiden vår og nyhetsoppdateringer via epost.

Til slutt...

Boliviafamilien blir stadig større, både i antall faddere, antall barn og antall barnehjem og dagsentre. Det er vi utelukkende glade for! Vi har Papa Bastes ønske om 1000 barn i sikte og innen rekkevidde; ikke som et endelig mål, men som en milepæl hvor vi kanskje kan stoppe et kort stund og se hvor veien går videre. Men det finnes bare en måte Boliviafamilien kan komme dit, og det er med *din* og andre fadderens hjelp. Det er mange flere vi vil hjelpe, og vi behøver flere faddere for å klare det.

Et lite hjertesukk til slutt. For hver femtiende nye fadder – ”once in a blue moon”, som Papa Baste ville sagt det, får vi et brev eller en epost som dette:

" Hei.

>

> Etter en samlet gjennomgang av våre bidrag til ulike formål er vi kommet til at vi fra og med denne måned vil avvikle våre månedlige fadderskapsbeløp til BFN NN-NN. Faste månedlige trekk vil dermed stanses. Hovedårsaken er at vi nå en tid framover ønsker å kanalisere mer av midlene våre til andre konkrete hjelpeformål.

>

> Med vennlig hilsen

> NN"

Det eneste en kan svare til slikt er selvsagt ”tak for innsatsen” og kanskje en ”lykke til med de andre prosjektene”. Men selv må en få gjøre seg noen tanker. For hvordan avslutter man et prosjekt, når prosjektet er et barn? Et takknemlig barn som lager tegninger, tegner kort eller skriver brev til sin fadder, og som med tindrende barneøyne stiller det aller vanligste spørsmålet når vi er på besøk: ”Conoces mi padrino?”. Kjenner du min fadder? Et troskyldig barn som tror at vi kan kjenne dere alle personlig, og som vil vite alt vi kan fortelle om hvem dere er og hvordan dere har det...

En fadder kan avslutte sitt prosjekt når som helst. Vi kan ikke det. Vi har en mappe på kontoret hvor vi samler julekort, tegninger og brev som barn sender til faddere som har sagt takk for seg. Det er ikke mange, heldigvis, så vi kan samle opp for noen år mens vi venter på den rette anledningen til å si fra. Men det er et stikk i hjertet hver gang vi ser det.

Det finnes gode tidspunkt å komme seg ut av en fadderavtale, for den som måtte ønske det. Ved bytte av barn, for eksempel: Det skjer fra tid til annen, av mange ulike årsaker, positive og negative, og stort sett utenfor vår kontroll. Og når de går av for aldersgrensen på 18 år, selvsagt, eller før om de selv går ut i verden for å klare seg på egen hånd.

Men vær så snill: Vær ansvaret deres bevisst. Det er ikke *prosjektarbeid* dette vi sammen driver i Boliviafamilien. Prosjektene er bare den praktiske, nødvendige, dagligdagse veien vi må gå for å få gjort det vi har å gjøre: Å hjelpe de barna som mest trenger det.

Vennlig hilsen

Boliviafamilien Norge

Frode og Øyvind Fanebust

- ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen!